

طنز قصیده ای در باره صلح

سید زبیر واعظی

خواننده گان گرامی!

در ادبیات قدیم پارسی صلح به معنای آشتی، یعنی مقابل حرب و جنگ آمده است، اما در دوران معاصر مفهوم صلح گسترش یافته و با مفاهیم و اندیشه های متفاوتی آمیخته شده که برداشت های گوناگونی را از خود به ما ارائه می‌دارد. بنا بر این در مجموع و بصورت کل، صلح شرایطی آرام، بی دغدغه و خالی از تشویش و کشمکش و ستیز را گویند.

صلح یک آرمان جهانی تلقی میشود و مفهوم مطلق ندارد و میتواند بسته به دید گاه های دینی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی تعریف های متفاوتی داشته باشد، به همین ترتیب از جنبه های گوناگون و مختلفی میتوان صلح را مطالعه کرد، از جمله مسایل مربوط به جنگ، خلع سلاح، کنترل تسلیحات نظامی، وضع اقتصادی در جهان و . . .

بدبختانه امروز با یک قطبی شدن جهان، عدالت و صلح از دیدگاه آمریکا و کشور های بزرگ سرمایه داری و غرب، تنها یک جنبه تبلیغاتی و تشریفاتی داشته و صرفاً حفاظت از تسلط سیاسی، جغرافیایی و اقتصادی آنها بر جهان و کشور های نفت خیز دنیا میباشد و بس.

در حالی که آمریکا و غرب به نام اینکه علیه "تروریسم" مبارزه مینمایند، ولی بر خلاف آنگونه که در جریان زنده گی روزانه دیده میشود، این ائتلاف مکار جهانی علیه "تروریسم" نه تنها کاری را درین عرصه انجام نمیدهد (به جز از اعمالی که مطابق منافع خود شان هست)، بلکه به بهانه این موضوع جنایات زیادی را علیه کشور ها و خلقهای جهان انجام داده اند. آمریکا که فعلاً نظام و کنترل جهانی را به عهده دارد، پس از فرو پاشی اتحاد جماهیر شوروی و پیمان وارسا، که یگانه حریف آمریکا و پیمان تجاوز گر ناتو بود، همواره تلاش مینماید تا استراتژی و راهبرد ملی خود را گسترش دهد تا رهبری دایمی جهان و تسلط بر آن را بدست گیرد و همواره آنرا در اختیار داشته باشد.

در این راستا آمریکا اهداف غیر انسانی را مطابق منافع انحصاری و استثماری خود و متحدین آزمند خویش، پیشه نموده، هیچ گاه صلح عادلانه را دنبال نمیکند و در جنگ علیه "تروریسم" تنها و تنها برای منافع خود و سایر کشور های امپریالیستی جهانخوار و ابلیس مآب تلاش مینماید.

از آن جایی که مبارزه بشریت صلحجو بخاطر تأمین و برقراری فضای صلح و زنده گی مسعود و آبرومندانه در جریان است و توقف را نمی پذیرد، بنا بر آن ما نیز بایست به وسیله قلم و زبان و سایر فعالیتهای خلاقه انسانی رسالت مان را در حد و توان خویش انجام دهیم تا ازین واژه مقدس و انسانی استفاده ایده آل و درست صورت گیرد و همه ملت ها و توده هایی که سالها و دهه ها و قرن ها در فقر و بد بختی و جنگ بسر برده و میبرند، از مزایای آن مستفید گردیده و واقعاً در شرایط صلح آمیز، بی دغدغه و خالی از تشویش و کشمکش، زنده گی نمایند.

بدین منظور، این کمترین همه، طنز نامه یی را زیر عنوان "خواب صلح" نوشته ام امیدوارم مورد پذیرش شما خواننده گان گرانقدر قرار گیرد.

با عرض حرمت

خواب صلح

تا به کی، ای دوستان غوغاست پیرامون صلح
نه کس از تأمین آن ممنون، نه مرهون صلح

بنده تا نامش برد، عید و برات از در رسد
هر شبی در خواب بینم چهرهء گلگون صلح

صلح یعنی آشتی، و از پختگی عقل ماست
امن و آسایش کجا آید پدید بی چون صلح

آنکه ترک حرص و آزش کرد آزادی گرفت
در دگر دنیا نصیبش گشت این معجون صلح

آشتی و راستی یکدم ز گیتی رخت بست
یا که کردند اقتباس مضحک از قانون صلح

زیر نام عدل و امن، بنگر چپاول میکنند
تا که گردیم منصرف از نعمت افزون صلح

گر یکی از فرط وحشت میکشد مارا به جنگ
و آن دگر مشتاق ثروت هست و نه مفتون صلح

با چنین آشغال و تاراج و شقاوت های خویش
صد تمسخر میکنند بر واژه و مضمون صلح

میکشند و میدرند تا مغز مان پاشان کنند
هر ابر قدرت به نوبت میکشد پطلون صلح

کی گذاشتند تا شویم آزاد و دلشاد، یکدمی
چونکه دژخیمان زنند در ... و ... صلح

گر شود ایجاد کانونی ز بهر صلح و امن
میکنند در نطفه نابودش، زنند شبخون صلح

هست آمریکا رئیس دیو و دد اندر جهان
کرده اند مارا چنین آغشته اندر خون صلح

این زمان دنیا دگر یک قطبی هست و احسرتا
کو همان نیروی رزمنده که شد کانون صلح

بعد افغان و عراق و لیبیا نوبت ز کیست؟
تا شوند مرهون توپ و راکت و بالون صلح

اینکه ایرانست و پاکستان، لبنان یا دمشق
مبرهن این است، مسلمانیست در سالون صلح!

من نمیدانم چه نامیم این فضا، ای هموطن؟
حرف پوچ؟ یا حذف نام و واژهء میمون صلح

واعبى بر چیده امیدش، ز صلح جانیان
زین سبب باشد به غربت واله و مجنون صلح

سید زبیر واعظی

Waezi Said Zobair

۲۰۱۱